

C-563/21. PPU. sz. ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2021. szeptember 14.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Rechtbank Amsterdam (Hollandia)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2021. szeptember 14.

Felperes:

Openbaar Ministerie

Alperes:

Y

C-563/21 PPU – 1

RECHTBANK AMSTERDAM

INTERNATIONALE RECHTSHULPKAMER

amszterdami bíróság, nemzetközi bűnügyi jogsegélytanács, Hollandia)

[omissis]

A kihirdetés napja: 2021. szeptember 14.

KÖZBENSŐ ÍTÉLET

az officier van justitie (ügyész, Hollandia) által az Overleveringswet (a személyek átadásáról szóló törvény, a továbbiakban: OLW) 23. cikke alapján a rechtbank Amsterdam (amszterdami bíróság) elé terjesztett vádiratról. Ez a vádirat 2021. június 30-án kelt, és többek között egy európai elfogatóparancs kezelésére vonatkozik.

Ezt az európai elfogatóparancsot 2020. április 7-én* bocsátotta ki a Sąd Okręgowy w Zielonej Górze (zielonej górzei regionális bíróság, Lengyelország) az alábbi személy letartóztatása és átadása céljából:

Y

[omissis]

állandó lakóhellyel vagy tartózkodási hellyel nem rendelkezik Hollandiában,

[omissis] akit az Alphen aan den Rijn büntetés-végrehajtási intézetben tartanak fogva [omissis]

a továbbiakban: átadni kért személy.

1. Eljárás

[omissis] [a nemzeti eljárás lefolytatása]

2. Előzetes döntéshozatal

2.1 Az alkalmazandó jog

Az uniós jog

I. Az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta)

A Charta 47. cikkének első és második bekezdése, 51. cikkének első bekezdése és 52. cikkének harmadik bekezdése a következőképpen szól:

47. cikk

A hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jog

Mindenkinek, akinek az Unió joga által biztosított jogait és szabadságait megsértették, az e cikkben megállapított feltételek mellett joga van a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz.

Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által megelőzően létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen, nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja. Mindenkinek biztosítani kell a lehetőséget tanácsadás, védelem és képviselő igénybevételéhez.

51. cikk

* Fordítói megjegyzés: valószínűleg 2021. április 7-ről van szó.

Alkalmazási kör

(1) E Charta rendelkezéseinek címzettjei – a szubszidiaritás elvének megfelelő figyelembevételével – az Unió intézményei, szervei és hivatalai, valamint a tagállamok annyiban, amennyiben az Unió jogát hajtják végre. Ennek megfelelően saját hatáskörükben és a Szerződésekben az Unióra ruházott hatáskörök korlátain belül tiszteletben tartják az ebben a Chartában foglalt jogokat és betartják az abban foglalt elveket, valamint előmozdítják azok alkalmazását.

52. cikk

A jogok és elvek hatálya és értelmezése

[...]

(3) Amennyiben e Charta olyan jogokat tartalmaz, amelyek megfelelnek az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményben biztosított jogoknak, akkor e jogok tartalmát és terjedelmét azonosnak kell tekinteni azokéval, amelyek az említett egyezményben szerepelnek. Ez a rendelkezés nem akadályozza meg azt, hogy az Unió joga kiterjedtebb védelmet nyújtson.

II. A 2009/299/IB tanácsi kerethatározattal (HL 2009. L 81., 24. o.) módosított, az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározat (HL 2002. L 190., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 34. o., a továbbiakban: 2002/584/IB kerethatározat).

A 2002/584/IB kerethatározat 1. cikke (3) bekezdésének és 15. cikke (1) bekezdésének szövege a következő:

1. cikk

Az európai elfogatóparancs meghatározása és végrehajtásának kötelezettsége

[...]

(3) E kerethatározat nem érinti az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikkében biztosított alapvető jogok és alapvető jogelvek tiszteletben tartásának a kötelezettségét.

15. cikk

Határozat az átadásról

(1) Az érintett személy átadásáról az e kerethatározatban előírt határidőkön belül és feltételek mellett a végrehajtó igazságügyi hatóság határoz.

A holland jog

III. A személyek átadásáról szóló törvény (OLW)

A közelmúltban a 2021. március 17-i törvénnyel (Stb. 2021., 155.) módosított OLW (2004. április 29-i törvény, Stb. 2004., 195) hajtja végre a 2002/584/IB kerethatározatot. Amennyiben releváns, az OLW 1. cikkének bevezető mondata és g) pontja, 11. cikkének (1) bekezdése, 26. cikkének (1) bekezdése és 28. cikkének (1)–(3) bekezdése a következőképpen szól:

1. cikk

E törvény alkalmazásában:

[...]

g. bíróság: az amszterdami bíróság;

[...]

11. cikk

(1) Nem kerül sor európai elfogatóparancs végrehajtására azokban az esetekben, amikor a bíróság komoly és bizonyítékokkal alátámasztott okokból vélelmezheti, hogy az átadás esetén az átadni kért személyt az Európai Unió Alapjogi Chartájában rögzített alapvető jogai megsértésének valós veszélye fenyegeti.

26. cikk

(1) A bíróság [...] megvizsgálja [...] az átadás lehetőségét. [...]

28. cikk

(1) A bíróság a tárgyalási szakasz lezárását követően legkésőbb tizennégy napon belül határoz az átadásról. Az ítéletet indokolni kell.

(2) Ha a bíróság megállapítja [...], hogy az átadás nem engedélyezhető [...], határozatában meg kell tagadnia az átadást.

(3) A (2) bekezdésben foglaltaktól eltérő esetekben a bíróság az átadást az ítéletében engedélyezi, kivéve ha úgy ítéli meg, hogy a 11. cikk (1) bekezdése értelmében nem kell az európai elfogatóparancsot végrehajtani [...].

2.2. Indokolás

- 1 Az átadni kért személy lengyel állampolgár. A lengyel igazságügyi hatóságok hat európai elfogatóparancsot bocsátottak ki vele szemben. Két olyan európai elfogatóparancsról van szó, amelyet szabadságvesztés-büntetés végrehajtása céljából, és négy másíkról, amelyet büntetőeljárás lefolytatása céljából bocsátottak ki. A rechtbank Amsterdammak (amszterdami bíróság) ezen európai elfogatóparancsok végrehajtásáról kell határoznia. Az érintett személy nem egyezett bele a Lengyelország részére történő átadásába.
- 2 Az az ügy, amelyben a bíróság előzetes döntéshozatal céljából kérdéseket terjesztett a Bíróság elé, egy 2020. április 7-én* büntetőeljárás lefolytatása céljából kibocsátott európai elfogatóparancsra vonatkozik, és azon alapul, hogy az átadni kért személyt lényegében azzal gyanúsítják, hogy csalást követett el. A többi, büntetőeljárás lefolytatása céljából kibocsátott európai elfogatóparancs jelentős számú azonos bűncselekmény elkövetésének gyanújára utal.
- 3 A rechtbank (bíróság) – az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekben szereplő problémától eltekintve – nem látja indokoltnak az átadni kért személy átadásának megtagadását.
- 4 A rechtbank (bíróság) megállapította, hogy 2017 őszétől rendszerszintű vagy általános hiányosságok állnak fenn a kibocsátó tagállamban az igazságszolgáltatás függetlenségét illetően, amelyek tehát már a szóban forgó európai elfogatóparancs kibocsátásának időpontjában is fennálltak, és jelenleg is léteznek, és amelyek 2017 ősze óta egyre súlyosabbá váltak. E hiányosságok miatt a kibocsátó tagállamban fennáll a Charta 47. cikkének második bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz való alapvető jog lényeges tartalma megsértésének, vagyis a független bírósághoz való jog megsértésének valós veszélye.
- 5 E rendszerszintű vagy általános hiányosságok (részben) a Charta 47. cikkének második bekezdésében biztosított, a törvény által megelőzően létrehozott bírósághoz való alapvető jogot is érintik. E hiányosságok a Krajowa Rada Sądownictwa (nemzeti igazságszolgáltatási tanács, Lengyelország; a továbbiakban: KRS) helyzetéről és a lengyel igazságszolgáltatási szervek tagjainak kinevezésében játszott szerepéről szóló 2017. december 8-i törvényből¹ erednek, amely 2018. január 17-én lépett hatályba. A Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság, Lengyelország, a továbbiakban: SN) a BSA I-4110-1/20. sz. ügyben 2020. január 23-án hozott határozatában megállapította, hogy a 2018-ban hatályba lépett jogszabály értelmében a KRS nem független szerv, hanem közvetlenül a

* Fordítói megjegyzés: valószínűleg 2021. április 7-ről van szó.

¹ Ustawa z dnia 8 grudnia 2017 o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (a nemzeti igazságszolgáltatási tanácsról szóló törvény és egyes egyéb törvények módosításáról szóló, 2017. december 8-i törvény).

politikai hatóságok alá tartozik, és a függetlenség e hiánya² a bírák kinevezési eljárásával kapcsolatos hiányosságokat idézett elő. Az SN-től eltérő bíróságokat illetően a határozat arra a következtetésre jut, hogy valamely bíróság ítélkező testületét a lengyel büntetőeljárás törvénykönyv értelmében nem szabályszerűen hozták létre, ha a testületben olyan személy vesz részt, akit a 2018-ban hatályba lépett jogszabályoknak megfelelően a KRS javaslatára neveztek ki bírónak, amennyiben a kinevezési eljárással kapcsolatos mulasztás a jelen ügy körülményei között a lengyel alkotmány, a Charta 47. cikke és az EJEE 6. cikke értelmében vett függetlenség és pártatlanság garanciáinak megsértését eredményezi. Ez a következtetés nem vonatkozik sem a határozat meghozatalának időpontja előtt hozott ítéletekre, sem azokra, amelyeket olyan eljárásokban kell meghozni, amelyek ebben az időpontban már folyamatban voltak valamely ítélkező testület előtt³.

A rechtbank (bíróság) egy, az európai elfogatóparancs tárgyában előtte folyamatban lévő másik ügyben tudomást szerzett egy 2020. január 25-i listáról, amely 384, a KRS javaslata alapján, a 2018-ban hatályba lépett jogszabálynak megfelelően kinevezett bíró nevét tartalmazta⁴. Valószínű, hogy e kinevezések száma idővel növekedett.

Valós tehát a kockázata annak, hogy a büntetőeljárás lefolytatása céljából Lengyelország részére átadni kért személy a büntetőeljárása során egy vagy több olyan bíróval kerülhet szembe, akit vagy akiket a KRS javaslata alapján, a 2018-ban hatályba lépett jogszabálynak megfelelően neveztek ki.

- 6 Azonban egy olyan átadni kért személy, akinek a Lengyelország részére történő átadását büntetőeljárás lefolytatása céljából kéri, az átadási eljárásban nem ismerheti meg pontosan, hogy a kibocsátó tagállam részére történő átadását követően mely bírák vizsgálják majd az ügyét, mivel Lengyelországban az ügyeket tetszőlegesen osztják ki valamely bíróság bírái részére. Az ilyen átadni kért személy tehát ténylegesen nem hivatkozhat egyedileg az egyik, vagy több bíró kinevezése során fennálló szabálytalanságokra. Ezenkívül az átadni kért személy a Lengyelország részére történő átadását követően nem vitathatja

² Lásd: 2021. július 15-i Bizottság kontra Lengyelország (A bírásra vonatkozó fegyelmi felelősségi rendszer) ítélet (C-791/19, EU:C:2021:596, 108. pont („Márpedig meg kell állapítani, hogy a jelen ítélet 104–107. pontjában kiemelt tényezők jogos kétségeket kelthetnek a KRS függetlenségét és egy olyan kinevezési eljárásban játszott szerepét illetően, mint amely a fegyelmi tanács tagjainak kinevezéséhez vezetett”); és 110. pont („Mindezen elemek egy olyan átfogó elemzés keretében vizsgálva, amely kiterjed a KRS, azaz egy olyan szerv által a fegyelmi tanács tagjainak kinevezésében játszott fontos szerepre, amelynek a politikai függetlensége – amint az a jelen ítélet 108. pontjából kitűnik – kétséges [...]”).

³ Az ítélet angol nyelvű fordítása elérhető az SN weboldalán: http://www.sn.pl/aktualnosci/SiteAssets/Lists/Wydarzenia/AllItems/BSA%20I-4110-1_20_English.pdf.

⁴ Forrás: Bron : <https://oko.press/lista-dla-obywateli-384-sedziow-zarekomendowanych-przez-neo-krs/>

ténylegesen valamely bíró kinevezésének érvényességét vagy az igazságszolgáltatási feladatai ellátásának jogszerűségét. Egy 2020. február 14-én hatályba lépett jogszabály⁵ értelmében a lengyel bíróságok nem vizsgálhatják meg ezt a védekezési jogalapot⁶.

- 7 Mindazonáltal a rechtbank (bíróság) nem vonhatja le automatikusan a fenti 5. és 6. pontban kifejtett megfontolásokból azt a következtetést, hogy a kibocsátó tagállamnak való átadás esetén fennáll annak valós (általános vagy egyedi) veszélye, hogy sérül a törvény által megelőzően létrehozott bírósághoz forduláshoz való jog, már csak azért sem, mert nem derül ki egyértelműen, hogy e jog sérülésének értékelése során mely kritériumot kell figyelembe venni. E tekintetben azt is meg kell jegyezni, hogy az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) úgy véli, hogy bár az EJEE 6. cikkében biztosított, a törvény által megelőzően létrehozott bírósághoz való jog „önálló” jog, rendkívül szoros kapcsolatban áll a függetlenség és a pártatlanság garanciáival. Annak meghatározása érdekében, hogy valamely bíró kinevezésének szabálytalanságai e jog megsértésének minősülnek-e, az EJEB utólagos hármas kritériumot alkalmaz⁷. Nem világos, hogy ezeket a kritériumokat a büntetőeljárás lefolytatása – amely jellegénél fogva jövőre vonatkozó kritériumot feltételez – céljából történő átadásra vonatkozó határozat határokon átnyúló összefüggésében is alkalmazni kell-e.

- 8 A fenti megfontolások a következő kérdéseket vetik fel:

- A Minister for Justice and Equality (Az igazságszolgáltatási rendszer hiányosságai, más néven: LM) ítéleten⁸ és az Openbaar Ministerie (A kibocsátó igazságügyi hatóság függetlensége, más néven: L és P) ítéleten⁹ alapuló „kétszakaszos vizsgálatot”, amely a független bírósághoz való jog átadás esetén történő megsértése kockázatának értékelésére vonatkozik, alkalmazni kel-e azon kérdés vizsgálatára, hogy átadás esetén sérül-e a törvény által megelőzően létrehozott bírósághoz való jog?

⁵ Az igazságszolgáltatást érintő jogszabályok, köztük a rendes bíróságok szervezetéről szóló törvény, a legfelsőbb bíróságról szóló törvény és a nemzeti igazságszolgáltatási tanácsról szóló törvény módosításai (Ustawa z 14 lutego 2020 r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw [a rendes bíróságok szervezetéről szóló törvény, a legfelsőbb bíróságról szóló törvény és egyéb törvények módosításáról szóló 2020. február 14-i törvény]).

⁶ A 26. cikk (3) bekezdése.

⁷ Lásd: EJEB (Nagykamara) 2020. december 1-jei Guðmundur Andri Ástráðsson kontra Izland (CE:ECHR:2020:1201JUD002637418, 243–252. §); 2021. július 22-i Reczkowicz kontra Lengyelország (CE:ECHR:2021:0722JUD004344719, 221–224. §).

⁸ 2018. július 25-i Minister for Justice and Equality (Az igazságszolgáltatási rendszer hiányosságai) ítélet (C-216/18 PPU, EU:C:2018:586).

⁹ 2020. december 17-i Openbaar Ministerie (A kibocsátó igazságügyi hatóság függetlensége) ítélet (C-354/20 PPU és C-412/20 PPU, EU:C:2020:1033).

- igenlő válasz esetén hogyan kell ezt követően e vizsgálat két „szakaszát” alkalmazni, figyelembe véve azt a megállapítást is, hogy az átadni kért személy az átadási eljárás során ténylegesen nem hivatkozhat arra, hogy mely bírák vizsgálják majd az ügyét Lengyelországban, és hogy mindenesetre Lengyelországban semmilyen hatékony jogorvoslattal nem élhet a törvény által megelőzően létrehozott bírósághoz való jog esetleges megsértésével szemben?
 - nemleges válasz esetén mely vizsgálatot kell alkalmazni abban az esetben, ha az átadni kért személy az átadási eljárás során ténylegesen nem hivatkozhat arra, hogy mely bírák vizsgálják majd az ügyét Lengyelországban, és hogy mindenesetre Lengyelországban semmilyen hatékony jogorvoslattal nem élhet a törvény által megelőzően létrehozott bírósághoz való jog esetleges megsértésével szemben?
- 9 A Supreme Court of Ireland (legfelsőbb bíróság, Írország) 2021. július 30-i határozatával előzetes döntéshozatal iránti kérelmet terjesztett elő. Ezt az előzetes döntéshozatal iránti kérelmet, amely 2021. augusztus 3-án érkezett meg a Bírósághoz, a Bíróság C-480/21. sz. (Minister for Justice and Equality) ügyként kezeli. A rechtbank (bíróság) úgy értelmezi az ebben az ügyben előzetes döntéshozatalra utaló határozatot, hogy az ír bíróság a 8. pontban felvetett kérdések lényegét is meg kívánja tárgyalni. Konkrétan az ír bíróság által feltett első kérdést úgy értelmezi, mint amely a 2018. július 25-i Minister for Justice and Equality (Az igazságszolgáltatási rendszer hiányosságai) ítéletben (C-216/18 PPU, EU:C:2018:586) és a 2020. december 17-i Openbaar Ministerie (A kibocsátó igazságügyi hatóság függetlensége) ítéletben (C-354/20 PPU és C-412/20 PPU, EU:C:2020:1033) említett „kétszakaszos vizsgálatnak” egy olyan vizsgálatra való alkalmazhatóságára irányul, amelynek tárgya annak meghatározása, hogy fennáll-e a törvény által megelőzően létrehozott bírósághoz való jog megsértése.
- 10 A rechtbank (bíróság) egyetért a Supreme Court (legfelsőbb bíróság) azon véleményével, amely szerint az e kérdésekre adandó válasz nem „egy [acte] clair”, és nem következik közvetlenül a Bíróság korábbi ítélezési gyakorlatából sem.
- 11 A rechtbank (bíróság) a Supreme Courthoz (legfelsőbb bíróság) hasonlóan úgy véli, hogy a kérdések sürgős választ igényelnek. Hollandiában éppúgy, mint Írországban¹⁰ a lengyel igazságügyi hatóságok által kibocsátott európai elfogatóparancsok a végrehajtó igazságügyi hatóságok munkahátralékának jelentős részét képezik¹¹. A Bíróság elé terjesztett ír ügyekkel ellentétben a jelen

¹⁰ Lásd az ír előzetes döntéshozatalra utaló határozat 18. pont e) alpontja: „Tekintettel arra, hogy a Lengyelország által kibocsátott elfogatóparancsok valamivel kevesebb, mint felét teszik ki az [Írország] által évente végrehajtott elfogatóparancsoknak, ez jelentős hatással van a kerethatározat írországi érvényesülésére”.

¹¹ A rendelkezésre álló legfrissebb, vagyis a 2019-es statisztikai adatok szerint Hollandia ebben az évben 1077 európai elfogatóparancsot kapott. Ezen európai elfogatóparancsok közül 379

ügyben érintett személy az átadásra vonatkozó határozatig kiadatási őrizetben van. A **[eredeti 10. o.]** rechtbank (bírósz) tehát egyetért a Supreme Court (legfelsőbb bíróság) által felvetett kérdésekkel, és sürgősségi eljárás alkalmazását kéri.

- 12 A fenti 8. pontban kifejtett megfontolásokra tekintettel a Bíróság előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé¹²:

[omissis] [lásd: 4. cím]

2.3. A sürgősségi eljárásban történő elbírálás iránti kérelem

- 13 A rechtbank (bírósz) azt kéri, hogy a Bíróság a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelmet az EUMSZ 267. cikk negyedik bekezdése és a Bíróság eljárási szabályzatának 107. cikke alapján sürgősségi eljárásban bírálja el.
- 14 Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések az EUM-Szerződés harmadik részének V. címe alá tartozó területre vonatkoznak. Az átadni kért személy egy szabadságvesztés-büntetés végrehajtása céljából kibocsátott európai elfogatóparancs alapján jelenleg, az átadásra vonatkozó határozatig kiadatási őrizetben van Hollandiában (lásd a fenti 1. és 2. pont). A bíróság rámutat, hogy pergazdaságossági szempontból e hat európai elfogató parancsot együttesen vizsgálja meg, és azokat együttesen bírálja el. A rechtbank (bírósz) nem hozhat ilyen határozatot mindaddig, amíg a Bíróság nem válaszolt az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekre. A Bíróságnak az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésre adandó sürgős válasza tehát közvetlen és döntő befolyással van az érintett személy kiadatási őrizetének időtartamára.

3. Véggkövetkeztetés

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem Bíróság elé terjesztéséhez a tárgyalást újból meg kell nyitni.

4. Határozat

A bíróság arra kéri az Európai Unió Bíróságát, hogy válaszoljon a következő kérdésre:

Lengyelországból származott. Forrás: Openbaar Ministerie, Internationaal Rechtshulpcentrum Amsterdam (ügyészség, nemzetközi bűnügyi jogsegély központ, Amsterdam, Hollandia), az európai elfogatóparancsról szóló éves jelentés, 2019. 9. o.

¹² A rechtbank (bírósz) maga fordította le a Supreme Court (legfelsőbb bíróság) kérdéseit holland nyelvre, és az első kérdést illetően a „fellebbezők” kifejezést „az érintett személy” kifejezéssel váltotta fel.

- 1) Helyénvaló-e a 2018. július 25-i Minister for Justice and Equality (Az igazságszolgáltatási rendszer hiányosságai) ítéletben (C-216/18 PPU, EU:C:2018:586) meghatározott, és a 2020. december 17-i Openbaar Ministerie (A kibocsátó igazságügyi hatóság függetlensége) ítéletben (C-354/20 PPU és C-412/20 PPU, EU:C:2020:1033) megerősített vizsgálat alkalmazása, ha fennáll annak valós veszélye, hogy az érintett személlyel szemben olyan bíróság előtt indul eljárás, amelyet nem törvény hozott előzőleg létre?
- 2) Helyénvaló-e a 2018. július 25-i Minister for Justice and Equality (Az igazságszolgáltatási rendszer hiányossága) ítéletben (C-216/18 PPU, EU:C:2018:586) meghatározott, és a 2020. december 17-i Openbaar Ministerie (A kibocsátó igazságügyi hatóság függetlensége) ítéletben (C-354/20 PPU és C-412/20 PPU, EU:C:2020:1033) megerősített vizsgálat alkalmazása, ha az az átadni kért személy, aki az átadását vitatni kívánja, nem felelhet meg a vizsgált feltételeknek, mivel az adott időpontban az ügyek véletlenszerű kiosztásának módja miatt nem lehetséges azon bíróságok összetételének megállapítása, amelyek előtt vele szemben eljárás indul?
- 3) A bírák lengyelországi kinevezése érvényességének vitatására irányuló hatékony jogorvoslat hiánya olyan körülmények között, amikor nyilvánvaló, hogy az átadni kért személy az adott időpontban nem állapíthatja meg, hogy azok a bíróságok, amelyek előtt vele szemben eljárás indul, érvénytelenül kinevezett bírákból állnak, a tisztességes eljáráshoz való jog lényegének olyan megsértését eredményezi-e, amely megköveteli, hogy a végrehajtó tagállam megtagadja az átadni kért személy átadását?

[omissis] [záróformulák és aláírások]